

Deures d'agost

Les vacances polítiques que estam a punt d'encetar acabaran, el 2 de setembre, amb una *rentrée* ben mogudeta a Mallorca. Tres partits (PP, PSOE i PSM) s'emporten molts deures per fer durant l'agost. A partir de setembre, inicien processos congressuals que poden marcar la seva evolució política en el futur immediat.

El PP s'ha d'enfrontar al que serà, sense cap mena de dubte, el congrés més important de la seva història. A hores d'ara no hi ha ningú que sigui capaç de saber què passarà al congrés popular de l'octubre. Potser hi haurà una sola llista "de consens", o per ventura n'hi haurà dues, o tres... Haurà desaparegut definitivament Canellas? O continuarà manant des de l'ombra? Seguirà de conseller José Antonio Berastáin? Segons com vagi el congrés, Jaume Matas haurà de canviar el govern o el mantindrà? Què passarà amb Soler i els soleristes? Què farà Madrid davant el desgavell del PP de les Balears?... Són molts els interrogants que s'hauran de resoldre en aquest congrés –i abans i després–, però sobretot serà important perquè de com acabi pot dependre el Pacte de Progrés del Consell Insular de Mallorca (CIM). És prou sabut que si canyellistes i vergeristes mantenen el pacte d'interessos i guanyen, el president del PP a Balears serà Joan Verger. I Verger no ha amagat mai la seva bona relació amb Maria Antònia Munar, i el seu desig de rebentar el pacte de centre-esquerra per "refer" el pacte "natural" entre UM i PP.

Pel que fa a l'esquerra, la maleta dels deures no és menys grossa que la del PP. El PSM s'enfronta al seu congrés per ventura més decisiu. Serà el mes de desembre. Després de la dimissió de Mateu Morro com a diputat, no sembla evident que renunciarà a presentar-se a la reelecció de secretari general. Els nacionalistes hauran de cercar un nou màxim responsable, després de més de deu anys de lideratge de Morro. Tot fa pensar que Pere Sampol serà l'elegit. Però no és una simple qüestió de noms i persones. El PSM haurà de definir quin tipus de partit vol ser. La definició –tan etèria

com inservible quan s'ocupa el poder– de ser un partit nacionalista, esquerrà i ecologista, casa malament amb la política que els nacionalistes porten a terme allà on governen. Ningú no dubta que el PSM ja és major d'edat. Ara cal que s'ho cregui i actuï en conseqüència. En aquest congrés té l'oportunitat per ser un partit modern i ample on hi pugui entrar qualsevol nacionalista, des dels independentistes, fins els autonomistes-regionalistes, passant pels que són d'esquerres, de centre o de dreta. Si, pel contrari, adopten l'opció de refermar la

definició abans esmentada, el futur serà difícil, enmig de tanta oferta ideològicament coincident.

Finalment, el PSOE també haurà d'afrontar un període –en aquest cas bastant més llarg– que el portarà la pròxima primavera al seu congrés. Els socialistes tendran, almenys, dues opcions enfrontades. L'oficial, la que presumiblement encapçalarà Francesc Triay –actual secretari general del PSIB-PSOE–, i la crítica que encapçalarà segurament l'ex-batlle de Palma Ramon Aguiló. Pel gran pes que té el partit socialista, la manera com solucioni aquest enfrontament determinarà el futur. No podem oblidar que el 1999 cada cop és més a prop i sense un partit socialista fort, unit i amb les idees clares, és del tot impossible

pensar a desallotjar el PP del Govern. No es tracta de donar raons o llevar-les, però les argumentacions dels crítics –d'Aguiló– en el sentit que el camí del Pacte de Progrés no és el correcte, són prou assenyades per pensar que cal un canvi de rumb. Hi hagi o no enfrontament i –si n'hi ha–, sigui qui sigui el guanyador, el PSOE ha d'establir una estratègia clara i una tàctica perfectament entenedora pels ciutadans. El que no es pot entendre és que, amb l'excusa de llevar el Partit Popular, es doni la presidència d'una institució a la força menys votada. Això, a més de despistar molts electors, el que fa és frivoltzar la política. Així és impensable que l'any 1999, abans o després de les eleccions, neixi cap tipus d'*olivera* esquerrano-nacionalista.

Al setembre començarem a veure què passa. ■

MIQUEL PAYERAS

“El PP, el PSOE i el PSM se'n van de vacances amb la maleta dels deures ben plena. Al setembre hauran d'iniciar importants processos congressuals que afectaran els seus futurs polítics.”